Nō

Opa vō iustice illi deferūt. ꝓcmll. vnū. Opa eñ illoꝝ scilicet bonꝝ sequā tur illos. Differūt igr̄ sicut prebēda quā habet aliquis ī ecīa aliqua que extra nichil ei valet. et pbēda quā hz quis quocūqz vadat et ubicūqz mo retur ꝙ reputat melioris cōdicois. Ite diuciab corpalis multa volūt hr̄e et nō pūt. ꝓpter qd dicit ꝓuerb. xxvij. Ne erigas oculos ad opes quas hr̄e ñ potes scilicet corpales ꝙ vr hr̄i pūt. Ecōtra spuales facile pūt hr̄e qcūqz volūt. Ecc xv. Ante hoiem bonū et malū ad qd voluit extendet manū suā. Ergo qcūqz vult hr̄e bonū ī quo cō sistūt diuciae spuales. ꝑt. Ite iste pūt pure ñuto dño suo. Ecc ꝑo. ꝙ eunt ī af fluctōe pessima. Cū ei vel auferunt ab alijs uel a morte. ul a multa fortuna cuolāt si nō ñuto possessore hec euenūt nō relīqueret afflicto. Hz qz pō ḡtūcūqz ñuto hoc fit relinquūt pessimā afflictionē. Spuales vō nō pūt auferi a volēte. Iō dicit Ozee vij. preceat isl bonū. Non eñ pt amitti bonū nisi peccatur ab homie. Iurta illud qd dicat phā boeao. Talia tibi arma gulerama scilicet ūtutes ꝙ ñ pus abiecasses ñuicta te fiducia tue rent. Ite isti hñt ānerā amaritudi nē multā. Prau uj. Cuj diuciae mae scilicet amaritudo. Est et labor ī ac quirēdo, fori custodiēdo. dolor amīēdo. anxietas ī dando. pudor nō dādo ālus tia cū expēdendo miōrē ⁊ miseria in vita cū non expēdunt. q̄ autē sit oīa ista nisi amaritudīes. Iste vō ioēn dicat. ꝓb. In custodiēdis illis vetri bucio multa. Glosa. In custodiēdis dicat nō pro custodiēdis qr̄ ipsum gaudiū hñt ⁊ iocūditatem. ꝙ tūta est q dici nō pt. Ite iste suū interdū nocue dñs suis. Ecc v. Diuciae cō seruate ī malū dñi sui ī malū scilicz culpe. Ecc xj. Si fuerīs diues nō eris ñunis a pcō. et malū pene q. ad pūs. ī. Tho. vi. Qui volūt diuites fieri ñaduūt ī temptacōes et ī laqū

dyā. qui ducēs eos illaqūatos ad futū scalū ponit ī statu ī quo ñaurēt penā dāpnā. Iurta illud Matth xix. Facilq est camelū trāsire p foramē acus q̄m diuciē ītrare regnū celoz. Et penā sensꝰ iurta illud Jacob. v. Aduc ubi. carnes vrāb tuis ignis scilicet auri ⁊ argenti. Et hec duo quo ad futurū. Verū cōtrario michil valq ē hoibz diuciis spuālibz scilicet ūtutibz sicut dicat de quatuor cardinalibz. Sap. vij. Cū igr̄ diuciae spuales sicut ex hijs patet plq valeāt ad acq̄rendū magna ⁊ fructuāt ī die magne ne cessitatis et portari possit ubiqz et facilq acq̄rant ⁊ difficilq amittant. et hñt secū ānerā ocūditatē ⁊ famā cōferant utilitatē q̄ oīa desūt ī corpa libz. Patet q excellēciores sūt inter pabiles iste ill. Et iō vocant opes superbie a sapiā. Glosa. Ordq donor fidelibz celitus dat ciuitas mūdi opibz excellentiq est. Hanc ista diuciis mlt tū habūdant illi qui fortes sunt ad sustinendā paciā. Hñt multū ab stinēciae q̄ ptinet ad tēperanciam. Se meritū pacie sustinendo qd est cum molestū. Ista ptinet ad fortitudiem. Se meritū obediēcie. seqndo oīa sta tuta. Et ista ptinet ad iusticiā sicut species eiq. Ite meritū prudēcie spēs q est contraria prudēcie carnis ⁊ qua eligere suppeditādo carnē ⁊ ista ptinet ad prudenciā. Se meritū fidei qb eñ nisi fides xpi mouēt eum eligere. Ista affligi cum bonis ꝙ ī pacie. Hebre. xj. Fide moyses elegit affligi cū plō dei. Se meritū spei. Vri eiñ sancti exponūt corpa ī pūt ꝓpt spem quā hñt reapiendi iterū in resurrectōe sicut miles exponit equū suū ī seruicio regis liberalis sperans q si amittat eū restituetur ei a rege. ij. macha. vij. Unde septem fratribz respiciens mēbra sua q exponebat martirio ꝓpter leges dei dixit. Hec ipa despicio q̄m ab ipō me receptura spero. Ite ꝓpter

ca

Nō

meritū carnis q ꝓpter deū ista sustinē tur. Sui ihs. pās ꝓpter te mortificatū to ta die id est ꝓpter amorē tui. Cū igr̄ fortes ī sustinēdo pacie habeāt mei ta ḡtuor cardinalia ⁊ trīa theologi cā ūtutū. ut patet ex hijs valde stat diuties diuciis spualibz. q̄ quanto alijs ꝑualent tāto verius sūt diuciae reputāde. sic diuciae aurī sūt ueiores q̄ eris. Et iō bñ dicit vir sciūs q tles diores sūt estimādi q̄ qcūqz alij ꝓpr diuciab corpales. Qm̄ minꝰ hñtes et minꝰ egentes sūt meliores q dicōis q̄ plꝰ hñt et plus egent. Ca pitulum Septuagesimūsextum.

Quod autē ītelligat de diuciis spualibz. pater ꝓ hoc q subiūgit. Melq est eñ .ē. Melq eñ respice ea que sūt ūtutis. Et est sensꝰ melq est mīnꝰ egere .ē. hoc est melioris cōdicois est ille qui mīnꝰ eget ⁊ mīnꝰ hz q̄ qui plꝰ habet ⁊ plus eget. Verbi gr̄a. Melioris q dicois est sanꝰ q̄ mīnꝰ eget mediemalibz. ⁊ hz mīnꝰ q̄ ifirmꝰ qui plꝰ eget eis ⁊ plus habet. Et po tens q tra frigꝰ qui mīnꝰ eget vestibz et mīnꝰ hz q̄ passibilis a frigore q̄ plus eget vestibz ⁊ plus habet. ⁊ sic m silibus. Hic natura hūana melio ri fuit añ pcīm q̄ mīnꝰ egerit hoīe et mīnꝰ habuit q̄ ꝓ pcīm q̄ plus eget ⁊ plus habet. Et ager q̄ mīnꝰ eget fimo ad fructū suū faciendū ⁊ mīnꝰ ibi ponit melior ē illo qui plꝰ eo apportat. Et honesta mīnꝰ quibꝰ sdm apl'm mīorem hōrem cūdamus q̄ mīnꝰ egēt meliora reputant. In honestis quibꝰ maiorem cūdamus quia magis egēt. Hic q̄ melioris condicois est qui mīnꝰ egēs mīnꝰ hz q̄ qui plꝰ egēs plꝰ hz. Huiusmōi autē est racio multiplex Prima q̄a talis plꝰ habēs. q̄ito plu ra hz. tāto de pluribus habet red dere rōem. Iurta illud. Cui plꝰ q̄mut tē plꝰ ab eo exigit. Sed̄a q̄a q̄nto plꝰ oportet ei mīstrare. tāto magis est alijs oneros. qd valde euendū

Nō

est seruo dei iurta illud apli. ij. Cho rī hoībus seruau me uob sī onere et seruabo. Tercia quia mīnꝰ accepit est dño suo sicut mercēnarius qui ꝑcr mercedē in sero reddenda. q̄ito plꝰ requirit ī pcurrcōe diurna tāto ma gis est tediosꝰ dñō et mīnꝰ acceptꝰ. Ideo nō rex tuis regi saledīn peteūt famulos suos ī suū seruicū ⁊ ꝓmit tēt dare qd vellet. volēs q placē nō pe cuit pecūs supflua sed tīn necessaria. Et tu ī nō pbebis nāia ñ dē supflua. Luce xij. Cura quia est ī maioꝝ sollicitudie cotidiana pro suis. s. necessitatibus. Hoc autē ñ mo dice est miserie. Ideo luce x. ꝓfert ps marie sī sollicitudē pti marthe que erat sollicita circa plīma. Quia quia oportet eū q̄ in seruitutē redigi eoꝝ a quibꝰ oportet eū huiꝰmōi habūdāciā recipere sicut mutuans seruis ē fenera tīb ꝓpter suā necessitatē. ꝓu. xxij. Qd valde grauū est libertū ī qua debent viuē sub grā q̄stituti. Iō dicit apl'us ij. Chorū. vij. Nolite effici seruꝰ hoīm. Iterū quia mīnꝰ patus est ad obedīē ciam sicut diuites qui digere multis equis ⁊ multis necessarijs ī via. non ita oportet se mouere sicut pauper q̄ nō habet nisi psonā suā. Iterū eñ dei de bet semp esse patus sicut de āgelo dr. Thob. v. Et quasi ad ambulandum patū. Luce xij. et vos estote pati. Cū igitur huiusmōi plꝰ hñtes de pluribꝰ habeāt reddere racionē. et magis sit onerosi soris ⁊ mīnꝰ accepti domino suo ihu. et ī angustia sollicitudīb et ī seruitute maiori. et mīnꝰ parati ad obedīe execucionē bñ dicūt mīnꝰ egētes. ⁊ mīnꝰ hñtes melioris cōdi cionis q̄ ist. Et hoc est q dicit melq minus egere q̄ plus habē. Sequit.

Non sit nobilis habitu vester. nec affectetis vestibꝰ placere sz moribus. Hec tapit ecīa caplīn qd est de ptīnētibz ad religionē in q̄tū est status honestatis excellētis. Ad huiusmōi vō honestatē ptinet ho nestas in hītu de qua hic. Honestus